

føres fra Christiansborg, og den politik, danskerne ønsker med hensyn til indvandrere og flygtninge. Danskerne burde spørges om udlændingepolitikken gennem en folkeafstemning, hvilket forslagsstillerne har stillet forslag om flere gange.

I århundreder har Danmark haft en relativt homogen befolkning med en meget lille indvandring til landet. Den danske befolkning er hverken historisk eller kulturelt vant til en massiv indvandring til landet som den indvandring, der sker i disse årtier, og som stærkt er på vej til at forandre Danmark for altid.

Danmark er hurtigt på vej mod at blive et multikulturelt samfund med de mange problemer, der følger heraf. Ikke nok med, at flere bydele i storbyerne og flere kommuner allerede er multietniske, så tager befolkningsudviklingen også en retning, der betyder, at indvandrerne er stærkt på vej til at få flertal i befolkningsstætte kommuner og det i løbet af få år. Man kan med rette frygte, at danskerne hurtigt er på vej til at komme i mindretal i deres eget land.

I 1980 var der 152.958 udlændinge i Danmark fordelt med 90.359 fra Norden, EU og Nordamerika og 62.599 fra den tredje verden. Pr. 1. januar 2000 var der 378.162 personer med udenlandsk baggrund i Danmark, svarende til 7,1 pct., fordelt med 102.571 fra Norden, EU og Nordamerika, næsten uændret, mens gruppen af personer fra den tredje verden var steget til 275.591, i alt godt en firedobling af gruppen af personer fra den tredje verden.

I perioden 1990 til 1999 har 65.092 fået dansk statsborgerskab. Alene i 1999 fik 12.416 dansk statsborgerskab, heraf 595 fra EU-lande, 4.477 fra det øvrige Europa (3.154 fra Tyrkiet), 903 fra Afrika, 58 fra Nordamerika, 149 fra Syd- og Mellemamerika, 4.765 fra Asien, 19 fra Oceanien, 1.448 statsløse og 2 uoplyste.

Den seneste fremskrivning af antallet af udlændinge i Danmark er lavet af Danmarks Statistik i 1997, blandt andet gengivet i Morgenavisen Jyllands-Posten i august 1999 og i regeringens rapport om integration og utilpassede unge fra februar 2000, og fremskrivningen havde følgende hovedresultater:

- Antallet af indvandrere og efterkommere antages at stige fra 330.000 i 1997 til 762.000 personer i 2020. Det betyder, at indvandrere og efterkommere vil udgøre 13,7 pct. af befolkningen i 2020 mod 6,3 pct. i 1997.
- Heraf antages antallet af efterkommere at stige fra 64.000 i 1997 til 257.000 personer i 2020.
- Antallet af indvandrere og efterkommere fra mindre udviklede lande antages at udgøre en stigende del af det samlede antal indvandrere og efterkommere.

Ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten viste prognosen endvidere, at af de 762.000 personer, der vil bo i Danmark i 2020, vil næsten en halv million indvandrere og deres efterkommere komme fra lande som Tyrkiet, Somalia og Libanon.

Forslagsstillerne står ikke alene med bekymringen over udviklingen. Statsministerens nytårstale 1. januar 2000 indeholder følgende afsnit: »Det er et reelt problem, hvis danske familier i deres egen opgang, i deres eget kvarter, i deres egen by oplever, at de kommer i mindretal, at børnene får problemer i skolen – at de så at sige bliver ofre for en ghettodannelse. Det er et reelt problem, hvis danske familier i visse byområder begynder at føle sig som fremmede i deres eget land. Det er et reelt problem, hvis de ikke føler, at der bliver lyttet, og ikke fornemmer, at de bliver hørt.«

Om Danmark er et multietnisk samfund, er der flere opfattelser af. På spørgsmål nr. S 1052, folketingsåret 1999-2000, til statsministeren lydende: »Hvordan vil statsministeren definere et multietnisk og multikulturelt samfund, og kan Danmark karakteriseres som værende et multietnisk og multikulturelt samfund?«, svares blandt andet følgende: »Ved et multietnisk samfund forstår jeg et delt samfund. Et samfund i Danmark, hvor det danske sprog ikke tales af alle. Et samfund, der er opdelt i ghettoer overladt til dem selv. Et samfund uden en integrationspolitik. Et samfund uden det danske fællesskabs værdier. Efter min opfattelse kan Danmark ikke karakteriseres som et sådant multietnisk samfund.« Imidlertid bliver det i publikationen »Velfærdssamfundets fremtid«, side 21, Socialforskningsinstituttet, oktober 1999, slået fast, at Danmark er et multietnisk og multikulturelt samfund.

Udgifterne til udlændingeområdet påvirker den offentlige samfundshusholdning betydeligt. Dansk Folkepartis egen undersøgelse fra september 1997 af udlændingeudgifterne, der dokumenterede en årlig bruttoudgift på 29,8 mia. kr., understøttes godt af Økonomiministeriets opgørelse fra december samme år, der angiver bruttoudgifterne på området til 29,1 mia. kr.

Det drejer sig jo ikke mindst om at kunne opretholde et velfærdssamfund på de præmisser, der er gældende i dag. Det kan blive meget vanskeligt at opretholde et sygehusvæsen og et social- og sundhedssystem, som vi kender, når indvandringen fortsætter massivt. Kravene til plejehjem, behandling af nye sygdomme m.v. stiller så store krav, at budgetterne ganske enkelt ikke rækker.

Økonomien er et vigtigt element i udlændingebatten, men er ikke det afgørende element for Dansk Folkeparti. Det centrale for Dansk Folkeparti er at be-